

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ PŘEDSEDY SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE
12. září 2013

Věc F-78/13 R

Stéphane De Loecker

v.

Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)

„Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Opětovné zařazení — Řízení o předběžném opatření — Návrh na odklad vykonatelnosti — Naléhavost — Nedostatek“

Předmět: Žaloba podaná na základě článků 278 SFEU a 157 AE, jakož i článku 279 SFEU, jež je použitelný na smlouvu o ESAE na základě jejího článku 106a, jíž se S. De Loecker domáhá toho, aby byl až do 15. listopadu 2013 pozastaven výkon rozhodnutí ze dne 15. července 2013, jímž orgán oprávněný k uzavírání pracovních smluv Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) přistoupil k jeho přeložení v zájmu služby z pracovního místa v Bujumbura (Burundi) na jeho pracovní místo v Bruselu (Belgie), jakož i okamžitý odklad tohoto rozhodnutí až do vynesení usnesení, které ukončí řízení o předběžném opatření.

Rozhodnutí: Návrh na předběžné opatření S. De Loeckera se zamítá. O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Shrnutí

1. *Řízení o předběžném opatření — Odklad vykonatelnosti — Předběžná opatření — Podmínky nařízení — „Fumus boni juris“ — Naléhavost — Kumulativní charakter — Zvážení všech dotčených zájmů*

(Články 278 SFEU a 279 SFEU; jednací řád Soudu pro veřejnou službu, čl. 102 odst. 2)

2. *Řízení o předběžném opatření — Odklad vykonatelnosti — Předběžná opatření — Podmínky nařízení — Naléhavost — Vážná a nenapravitelná újma — Důkazní břemeno — Nehmotná újma, kterou nelze napravit lépe v řízení o předběžném opatření než v hlavním řízení — Nedostatek naléhavosti*

(Články 278 SFEU a 279 SFEU; jednací řád Soudu pro veřejnou službu, čl. 102 odst. 2)

3. *Řízení o předběžném opatření — Podmínky přípustnosti — Návrh — Formální požadavky — Popis žalobních důvodů odůvodňujících prima facie nařízení navrhaných opatření*

[Články 278 SFEU a 279 SFEU; jednací řád Soudu pro veřejnou službu, čl. 35 odst. 1 písm. d) a čl. 102 odst. 2 a 3]

1. Podle čl. 102 odst. 2 jednacího řádu Soudu pro veřejnou službu musí návrhy na předběžná opatření označit mimo jiné okolnosti, které dokládají naléhavost, a rovněž skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaných předběžných opatření.

Podmínky týkající se naléhavosti a toho, že se návrh jeví jako oprávněný (*fumus boni juris*), jsou kumulativní, takže návrh na předběžná opatření musí být zamítnut, není-li některá z těchto podmínek splněna. Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních rovněž zváží dotčené zájmy.

(viz body 17 a 18)

Odkazy:

Soud pro veřejnou službu: 3. července 2008, Plasa v. Komise, F-52/08 R, bod 21 a citovaná judikatura; 15. února 2011, de Pretis Cagnodo a Trampuz de Pretis Cagnodo v. Komise, F-104/10 R, bod 16

2. Účelem řízení o předběžných opatřeních není zajištění nápravy újmy, ale zaručení plné účinnosti rozsudku ve věci samé. Pro dosažení posledně uvedeného cíle je třeba, aby požadovaná opatření byla naléhavá v tom smyslu, že je nezbytné proto, aby bylo zabráněno závažné a nenapravitelné újmě na zájmech žalobce, aby byla nařízena a jejich účinky nastaly už před rozhodnutím v hlavním řízení.

Je dále na účastníku řízení, který požaduje nařízení předběžných opatření, aby prokázal, že nemůže vyčkat výsledku hlavního řízení, aniž utrpí újmu této povahy.

Z toho plyne, že podmínka týkající se naléhavosti není splněna, když navrhované nařízení předběžných opatření nemůže napravit dovolávanou nehmotnou újmu ve větší míře než případné zrušení sporného rozhodnutí na konci hlavního řízení.

(viz body 20 a 25)

Odkazy:

Soudní dvůr: 25. března 1999, Willeme v. Komise, C-65/99 P(R), bod 62

Soud prvního stupně: 10. září 1999, Elkaïm a Mazuel v. Komise, T-173/99 R, bod 25; 19. prosince 2002, Esch-Leonhardt a další v. ECB, T-320/02 R, bod 27; 25. listopadu 2003, Clotuche v. Komise, T-339/03 R, bod 24

3. Jak vyplývá z čl. 35 odst. 1 písm. d) ve spojení s čl. 102 odst. 2 a 3 jednacího řádu Soudu pro veřejnou službu, návrh na předběžné opatření musí sám o sobě umožnit žalované straně, aby si připravila svá vyjádření, a soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních, aby o návrhu rozhodl, a to případně bez dalších doplňujících informací, neboť zásadní skutkové a právní poznatky, na kterých je tento návrh založen, musí vyplývat ze samotného textu návrhu na předběžné opatření.

(viz bod 32)

Odkazy:

Tribunál Evropské unie: 27. dubna 2010, Parlament v. U, T-103/10 P(R), bod 40 a citovaná judikatura